

prima instanță: N. Pasecinic
(Judecătoria Buiucani mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, Vl. Clima
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-163/18

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul	Oleg Sternioală
Judecătorii	Mariana Pitic
	Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Mihalachi Lilia, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vicol Corina împotriva Liliei Mihalachi cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Mihalachi Lilia și menținută hotărîrea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016,

c o n s t a ț ă:

La 28 aprilie 2016 Vicol Corina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liliei Mihalachi cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în luna februarie 2013 i-a împrumutat pîrtei suma de 420 euro și i-a transmis un lot de haine (pentru femei, bărbați, copii) în sumă totală de 16 000 lei. Conform înțelegerii verbale pîrta s-a obligat să restituie sumele datorate cît mai curînd posibil, dar nu mai tîrziu de 4 luni de la data împrumutului.

Reclamanta a menționat că pe parcursul anului 2013 Mihalachi Lilia nu i-a restituit datoria, motivînd neexecutarea obligației prin lipsa mijloacelor financiare. În luna februarie 2014 a depus o plîngere la Inspectoratul de Poliție Botanică împotriva Liliei Mihalachi pe faptul nerestituirii sumei datorate. Fiind citată să se prezinte la Inspectoratul de Poliție Botanică pentru a da explicații pe marginea plîngerii depuse, Mihalachi Lilia a recunoscut existența datoriei, în cest sens întocmind în incinta inspectoratului o recipisă, prin care s-a obligat să restituie Corinei Vicol suma de 420 euro, în fiecare lună cîte 100 euro începînd cu luna martie 2014 și marfa (valoarea) în sumă de 16 000 lei pînă la data de 01 aprilie 2014. Pîrta i-a restituit doar 10330 lei.

Reclamanta a relatat că începînd cu luna ianuarie 2016 a contactat telefonic pîrta de nenumărate ori și i-a solicitat să-i restituie datoria, însă ultima a refuzat, fapt ce a condiționat adresarea sa în instanța de judecată pentru restituirea datoriei.

Solicită reclamanta încasarea de la Mihalachi Lilia în beneficiul său a sumei datorate de 420 euro și de 5670 lei.

Prin hotărîrea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016, acțiunea a fost admisă. S-a dispus încasarea de la Mihalachi Lilia în beneficiul

Corinei Vicol a datoriei în sumă de 420 euro și 5 670 lei, precum și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 2500 lei și a taxei de stat în sumă de 456,31 lei.

Mihalachi Lilia a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017 a fost respins apelul declarat de Mihalachi Lilia și menținută hotărârea primei instanțe.

La 31 octombrie 2017 Mihalachi Lilia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

În motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material, precum și faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii. Recurenta a menționat că instanțele nu s-au expus asupra faptului că lotul de haine a fost restituit intimatei, ceea ce o degreveză de obligația pecuniară de restituire a sumei pretinse.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurenteii copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihalachi Lilia în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihalachi Lilia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Mihalachi Lilia.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Mihalachi Lilia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru